

PALÁST

*„... Reménységünk vagyon benned s Máriában,
Mint magyar hazánknak hív királynéjában.
Még éltedben minket ennek ajánlottál,
És szent koronáddal együtt feláldoztál ...”*

KÉT ISTVÁN

Idei augusztus 20-i megemlékezéseink önkéntelenül is eszembe juttatnak egy másik Istvánt, aki méltán mondható Szent István királyunk örökösének, hiszen – habár nem volt király – ugyanolyan hazaszeretetet, ugyanolyan tűz, ugyanolyan erő sugárzik belőle: Dobó Istvánról van szó.

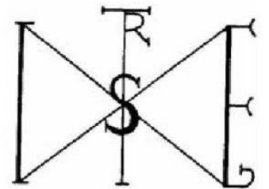
Idén ünnepeljük Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulóját. Ezen alkalomból a nyáron időt szakítottam arra, hogy újból elolvassam *Egri csillagok* című regényét. Dobó István alakja – mint egykor, kisiskolás koromban – most is megragadott. Különösen sokat jelentett számomra az a hit, elkötelezettség, az a céltudatosság, amivel Gárdonyi jellemzi őt.

Az ő hite azonban nemcsak a katonáiban, fegyvereiben és saját magában való hit volt. Ezek túl földies, evilági kategóriák lennének. Bizony Dobó – ugyanúgy, mint Szent István királyunk – csak Istenbe vetett szilárd bizalommal tudta győzelemre vezetni maroknyi várvédő népét a török óriási túleréjével szemben.

Dobó hitének legszebb megnyilvánulása a regényben az az imádság, amit az író ajkára ad az egyik ostrom előtt.

Tanuljunk belőle! Szítsuk föl szívünkben ezt az odaadást, hitet, hazaszeretetet – és ne csak augusztus 20-án!

Zoltán atya

„Istenem! Te látod a mi kis romladozó várunkat s benne ezt a maroknyi, elszánt népet... A te nagy mindenségedben kicsi semmiség ez a földi világ. Ó, de minékünk ez a mindenségünk! Ha kell a mi életünk, vedd el uram, tőlünk! Hulljunk el, mint a fűszál a kaszás vágása alatt! Csak ez az ország maradjon meg... ez a kis Magyarország... Mária, Jézus anyja, Magyarország védő asszonya! A te képedet hordozzuk a zászlóinkon! A te nevedet milliók ajka énekli magyarul! Könyörögj érettünk! Szent István király! Nézz alá az égből! Nézd pusztuló országodat, veszendő nemzetedet! Nézd Egert, ahol még állnak a te templomod falai, és ahol még a te nyelveden, a te vallásodon dicséri a nép a Mindenható. Mozdulj meg mennyei sátorodban, Szent István király; ó, borulj az Isten lába elé! Isten, Isten! Legyen a szíved a miénk!”

BESZÁMOLÓ A TAIZÉI ZARÁNDOKLATRÓL

Többhónapos készülődés után, elérkezett a várva várt dátum: augusztus 3-a, a taizéi zarándoklatunk megkezdésének napja.

Szombaton délben közösen részt vettünk egy szentmisén, melyben Isten áldását kértük utunkra, majd délután 2-kor elindultunk a franciaországi Taizébe. A makói zarándokokhoz szegedi fiatalok is csatlakoztak, így a 26 fős csapatunk 3 kisbusszal indult el a hosszú útra. A német-francia határon, Strasburgban tartottunk egy nagyobb pihenőt, ahol megnéztük a katedrális, a gótikus építészet egyik legszebb alkotását, és az altemplomban részt vettünk egy francia nyelvű misén. Mivel az egyik kisbusz kereke leeresztett, a tervezetnél kissé tovább tartott az ittartózkodásunk, de a sikeres kerékcseré után újult lendülettel folytattuk utunkat. A körülbelül 26 órás utazás után, nagy izgalommal érkeztünk meg Taizébe. Az eldugott, kis francia faluba érve, hirtelen belesöpöpentünk a különböző nemzetiségű fiatalok tömegébe. Francesco testvér, a közösség indonéz származású, de magyarul is beszélő tagja, és néhány magyar önkéntes fogadott bennünket.

(folytatás a második oldalon)

Miután korosztályonként csoportokra lettünk osztva, elfoglaltuk szálláshelyeinket a sátrakban és a faházakban, majd bekapcsolódtunk a taizéi életbe. Az itt töltött napjaink meghatározott napirend szerint zajlottak. A napot reggeli imával kezdtük a templomban, amit a közös reggeli követet. Mivel nagyjából 4800-an voltunk ezen a héten, hosszú sorokban kellett várakoznunk, de ez alkalmat adott megtapasztalni a nemzetköziséget, és megismerni új embereket.

Az egyszerű, de elégséges reggeli elfogyasztása után egy bibliai szövegen alapuló előadás következett, melyet a közösség tagjai tartottak a különböző korú csoportoknak. Ezután vegyes nemzetiségű kiscsoportokat alakítottunk, és a bemutatkozás után, a bibliai részlethez kapcsolódó kérdésekről is beszélgettünk. Az egy órás csoportfoglalkozás után részt vettünk a déli imádságon, majd elfogyasztottuk az ebédet. Délután részt lehetett venni az énekpróbán, majd újra kiscsoportos találkozók voltak. Az ötórai tea után szabadon választható műhelyfoglalkozások következtek, melyek változatos témájú kisebb előadásokat takartak ikonokról, zenéről, szentháromságról, hitről, szenvedésről... Este 7-kor volt a vacsora, majd utána következett az esti ima. A testvérek kivonulása után sok fiatal még órákig a templomban maradt és egymás után énekelte a szebbnél szebb taizéi dalokat. A napok előrehaladtával egyre jobban és otthonosabban éreztük magunkat. Csütörtök délután volt egy magyar találkozó, ahol megismerkedhettünk Erdélyből érkező magyarokkal is, bár az ott levő 180 magyarból sajnos többen nem tudtak ezen részt venni. Az aznap esti ima után Alois testvér, a közösség vezetője beszédet mondott, amit szinkrontolmácsolás segítségével mindenki a saját nyelvén hallgathatott. Nekem az első pünkösödöt juttatta eszembe ez, mikor az apostolokat is minden idegen a saját nyelvén hallotta beszélni. Péntek délután alkalmunk nyílt egy magyar misén is részt venni,

és utána beszélgetni a közösség egyetlen magyar tagjával, András testvérral, valamint az erdélyi és délvidéki magyar fiatalokkal. Péntek este a Nagypéntekre, Jézus kereszthalálára emlékeztünk. Az esti ima után lehetőség volt a kereszthódolatra. Órákig álltunk sorban, hogy pár percet a keresztkonkretum közelében töltsünk. Ezen az estén sokan hajnalig virrasztottak, énekeltek a templomban. Szombat délután kihasználtuk az alkalmat és elmentünk egy kis kirándulásra Clunybe, ahol a 10. században alapított, bencés kolostor romjait és a belvárost néztük meg. Vissza-

terve Taizébe megvacsoráztunk, és mentünk az esti imára, ami már a feltámadás örömről és a hit fényéről szólt. A hangszerek bekapcsolódása és a gyertyagyújtás is ezt éreztette. A vasárnap délelőtti eukarisztia ünneplésben egy nagy ökumenikus istentisztelet részesei lehettünk, ami méltó befejezése volt a hétnek. Az utolsó taizéi dalok eléneklése után, elfogyasztottuk az utolsó taizéi ebédünket, a francia salátát, majd néhány csoportkép elkészítése után nehéz szívvel, de lelkiileg feltöltekezve elindultunk hazafelé. A visszaúton a németországi Ulmban álltunk meg egy kis esti sétára, ahol szintén egy gyönyörű gótikus templomot néztünk meg. Hétfő délben érkeztünk meg Makóra. Itthon egy rövid imával adtunk hálát a felejthetetlen zárandokúért.

Csodálatos élmény volt részeséne lenni ennek a hatalmas, nemzetközi, mégis egységet alkotó közösségnek. Jó volt megtapasztalni a nyelvi akadályok lebomlását, és az egymás iránt tanúsított türelmet. Sokat kaptam a kiscsoportomban levő társaimtól. Lélekemelő volt együtt imádkozni, énekelni ennyi emberrel.

Szeretnék ezúton is köszönetet mondani Zoltán atyának, aki megszervezte nekünk ezt az utat és a sofőrjeinknek, akik a fáradalmakat is vállalva gondoskodtak a csapat biztonságos utazásáról.

Baranyi Katalin

EGY KÜLÖNLEGES ÉJSZAKA A TEMPLOMBAN

Június 21-én a Múzeumok Éjszakája elnevezésű rendezvény sorozathoz kapcsolódva egyházközségünk egy különleges „templomtúrát” szervezett.

A vallásos ember számára a tér nem homogén – írja a híres teológus, Eliade. Törések és szakadások találhatóak benne, melyek minőségileg különböznek a többtől. Létezik tehát egyfajta szent, „erővel feltöltött” tér, hely, mely felülmúlja az azt körülvevő profán teret. A templom belsőbe vezető ajtó, vagy a szentély lépcsője arra utal, hogy itt megtörik a térbeli folytonosság. A két tér között emelkedő küszöb a két létezési mód, a profán és a vallásos közötti szakadékot is jelzi. Egyszerre az a korlát, választóvonal, határ, amely a két világot elválasztja, és az a paradox hely is, amelyen e két világ találkozik, és amelyen létrejöhet az átmenet a profánból a szakrális világba. Számunkra a templom az Isten háza, az a hely, ahol ég és föld találkozik. Ennek a találkozásnak különböző módjai, formái léteznek, melyet egyházunkban liturgiának nevezünk. A liturgikus cselekvések hatással vannak az ember érzékeire: látvány, hangok, illatok, ízek. Nem titkolt szándékunk volt, hogy az emberi érzékszervek által próbáljunk meg ízelítőt adni a keresztyén vallásgyakorlat különleges értékeiből.

Látás: A rendhagyó este szentmisével kezdődött, majd Zoltán atya köszöntője és Jéger Szabolcs templomunkról szóló kisfilmjének levetítése után Dr. Orbán Imre történész, muzeológus bemutatta templomunk különleges berendezési tárgyait. Ezt követően egy újabb kisfilmet tekinthettünk meg a szószék történetéről, majd mindenki körbejárhatott, hogy közelebbről is megismerje a kiállított liturgikus tárgyakat.

Hallás: A zenei blokkba igyekeztünk a legkülönfélébb stílusokból válogatni. A résztvevők hallhattak latin gregorián éneket, a Városi Vegyeskar Kamarakórusának előadásában többszólamú egyházi műveket, valamint egy hegedű duót, végül pedig Reményik Sándor lélekemelő versének elhangzása után felcsendült J.S. Bach D-moll Toccata-ja, melyet egy igazán különleges fényjáték koronázott meg.

Szaglás: A liturgikus cselekvések, az Isten iránti hódolat kifejezésének szerves része az illatáldozat bemutatása is. Ezt az est folyamán a keleti és nyugati tömjének illatával mutatuk be.

Ízlelés: Végül, az est lezárásaként a plébánia ebédlője adott helyet azok számára, akik a misebor kóstolón is részt kívántak venni. Itt háromféle miseborból válogathattak az érdeklődők.

Tóth Zsolt

MISSZIÓS TÁBOR 2013. JÚNIUS 17-23.

Idén valósult meg a III. missziós tábor – részben itt Makón, részben Gyomaendrődön. A napok során volt alkalomunk sokat játszani, alkotni, tanulni, imádkozni, kirándulni. Saját kezünkkel készítettünk skapulárét, Benedek érmes és keresztes kulcstartót, Prágai kis Jézus füzért. Ezeket megáldattuk, és a hozzájuk kapcsolódó imádságokat megtanultuk. Sok-sok szent életével ismerkedtünk meg, ill. a hónapok legfontosabb ünnepeit vettük végig. A Maros-parti lombkorona-sétányt csoportokban végigjártuk, este csillagvizsgálóval fürkésztük az eget. A Szentmisékre énekekkel készültünk, többen lelkesen ministráltak, felolvastak. A makói rész zárásaként közös szalonnasütést szerveztünk a szülőkkel, rokonokkal, barátokkal – nagyon jó hangulatban telt ☺ benépesült az egész plébánia. Szerda este érkezünk meg Gyomára, ahol rögtön felfedeztük a környéket, megnéztük a Körös-partot. Másnapot egy holtág partjánál töltöttük, bográcsban főztünk, csónakáztunk, játszottunk. Este a „kripta”-kápolnában miséztünk. Aztán az Endrődi Tájházban fogadtak minket, ahol egy egész napos program várt ránk, csupa jó dolog. A tájház megtekintése után, kemencében sütöttünk, „kő” levest főztünk, és persze a szabadban játszottunk. Maga a polgármester úr is meglátogatott minket! Szombaton Gábor atya tájszobáját is megnéztük, az előző napi ismeretek alapján már sok mindent maguktól tudtak a gyerekek. Régi ruhákba is beöltözhettünk ☺ Majd Szarvasra kirándultunk, ahol végignéztük a Mini Magyarországot, majd az arborétumba mentünk át. Sétáltunk, picknikeztünk, majd hajókáztunk.

Végül vasárnap Endrődön is és Gyomán is részt vettünk az ünnepi szentmiséken, ahol találkozhattunk a helyi emberekkel.

Nagyon nagy öröm volt egy néni- nek, aki valaha gyermekkorában szintén gyermekmissziós volt. Megtanultuk azt a himnuszt, amit annó ők énekeltek, és elénekeltük neki. Nagyon meghatódott. Gyomán pedig ismét köszöntött minket a polgármester úr, és mi is köszönetet mondtunk a vendéglátásért. Nagyon nagy szeretettel vettek körül minket, süteményt, palacsintát sütöttek nekünk, tojást hoztak...

Egész tábor alatt a gyerekek kisebb csoportokba voltak osztva, minden csoportnak volt vezetője és helyettese, akik segítettek rendet tartani. Minden jó cselekedetért pecsétet ill. matricát lehetett kapni. Nagyon lelkesen gyűjtötték ezeket, mert a tábor végén összesítettük, és mindenkit jutalmaztunk – lehetett rózsafüzért és egyéb ajándékot választaniuk. A két legeredményesebb gyermek – 1 fiú, és 1 leány – pedig az év misszionáriusa vándordíjat vehette át, amit a tavalyi díjazottak adtak át. Idén Szűcs Lúcia és Igaz Dániel voltak a legjobbak.

Azt hiszem összességében nagyon szép és élményekben gazdag hetet töltöttünk együtt. Alig akartunk hazajönni...☺ Köszönet Zoli atyának, Gábor atyának, a lelkes Szülőknek és segítőknek, vendéglátóinknak, akik nélkül nem ment volna!!!

Fidelis nővér

MÁLTAI CSALÁDI NAP A „HAGYMA VÁROSÁBAN”

Családi napot szervezett a Magyar Máltai Szeretetszolgálat makói csoportja június 29-én, a József Attila Múzeum udvarán, az úgynevezett skanzenben. A Romániai Máltai Segélyszolgálat temesvári fiókszervezetétől hárman utaztunk – Bárányi László Ildikó elnök, Paul Éva alelnök, valamint közkapcsolati felelősként jómagam, Farkas-Ráduly Melánia – a hagyma városaként is emlegetett Makóra. Ugyanakkor Ștefanciuc Emanuel pszichológus is csatlakozott hozzánk. A nagyszentmiklósi máltai csoporttól tizennégyen indultak útnak egy kisbusszal, amelyet a helyi önkormányzat bocsátott ingyenesen a rendelkezésükre. Mielőtt felszálltak a járműre, egy közös fotó is készült a nagyszentmiklósi máltai csoport székhelye előtt.

Makón, a skanzenben barátságos környezet fogadott, egy kellemes délutánnak néztünk elébe. A szervezők változatos programmal készültek: volt múzeumlátogatás, miközben a gyerekek kézműves-foglalkozásokon és cserkészjátékokon vettek részt, majd szüleikkel együtt megnézheték a helyi Budo harcművészeti klub aikido- és taekwondo-bemutatóját. Mindemellett egészségügyi és életmódbeli tanácsadásra is lehetett jelentkezni. Volt nyelvrához hasonló „angol kuckó” az iskolába készülőknek, a felnőttek pedig ez idő alatt egy előadáson vehettek részt, amelyet a Temesváron élő Ștefanciuc Emanuel pszichológus tartott az együttérző kommunikációról.

Azt is elmondta, hogyha elsajátítjuk az alapjait, akkor jelentősen lecsökken a konfliktusok száma két ember között.

Ahelyett, hogy kiadnám a parancsot a másik félnek, hogy itt és most tedd meg ezt vagy azt, inkább választási lehetőséget adok neki. Kérésünket például így is megfogalmazhatnánk:

„Megtennéd nekem azt...”

A közel kétórás előadás után három pár lépett közönség elé a makói Maros Táncegyüttestől, majd következett a meglepetés. A népviseletbe öltözött nagyszentmiklósi fiatalok is táncrea perdültek, fellépésüket nagy érdeklődés övezte. A rendezvény egy rögtönzött szabadtéri táncbázzal zárult, melybe jó néhány néző is bekapcsolódott.

Dr. Nagyfalusi Mária, a makói máltai csoport vezetője elégedett volt az immár másodsorra megszervezett családi nappal, amelyre a helyi, a temesvári és a nagyszentmiklósi vendégeken kívül a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szege-di csoportjától is érkeztek résztvevők.”

Ezúton köszönjük meg a résztvevőknek, hogy ellátogattak rendezvényünkre, továbbá segítőknek, támogatóinknak – József Attila Múzeum vezetőségének és önkénteseinek. A Makó Budó Klubnak, a Maros Táncegyüttesnek, a SZIGNUM-os gyerekeknek és felkészítő tanáruknak Főedl Andreának. Végezetül, de nem utolsó sorban a nagyszentmiklósi és temesvári Máltais testvéreinknek!

MMSZ Makói Csoport

elindulni.

felfedezni.

találkozni,

befogadni

ZARÁNDOKLAT PÁLOSSZENTKÚTRA

A Szent Mónika közösség tagjaival május végén zarándokútra indultunk Pálosszentkútra, amelyet a gyermekek és az unokák lelki növekedésért ajánlottunk fel.

Az Úristen külön ajándéka volt számunkra, hogy bennünket is eltöltött kegyelmeivel. Amikor megérkeztünk szeretettel fogadtak minket, megnéztük a pálos kolostorhoz tartozó parkot, majd a nagyon gazdag kiállítást. Szentmisében, amelyet Zoltán atya mutatott be, hálát adtunk minden kegyelemért, amelyet az év során kaptunk az együtt eltöltött havonkénti találkozásaink során.

Szeptemberben újra indul az összejövetelünk, szeretettel várjuk mindazokat, akik szeretnének a nagyszülők, egyedül álló idősök lelki közösségéhez tartozni. *Veronika nővér*

EMLÉKEIM A PÜNKÖSDI PLÉBÁNIAI NAPRÓL

Egy gyönyörű, napsütéses májusi pünkösdhétfőre ébredtem, és ez a melengető fény elkísért engem egész napon át, és hiszem, hogy az egész közösség napját áthatotta ez a kívülről és belülről egyaránt áradó fény. A szentmisében számomra legemlékezetesebb a házaspárok sokasága volt, akik áldást kaptak házasságukra. A szentmise után csapatok verbuválódtak, és kezdetét vette a vetélkedő. Állomásvezetőként élményeim egyetlen helyszínre korlátozódtak a játékos feladatok alatt. El is foglaltam helyemet a számomra jól megszokott „miseovi” teremben, és ott vártam az érkező csapatokat. Egészséges izgalom lett úrrá rajtam, hiszem sok embert fogadtam nemcsak a magam, de a plébánia nevében is. Örömmel láttam a jól ismert óvodásokat, akikkel most ott voltak szüleik, nagyszüleik, barátai is. Jól eső érzés volt, hogy a felnőttek között is egyre több ismerős arc bukkant fel. Minden korosztály képviseltette magát a csoportokban, és együtt nagyon ügyesen oldották meg állomásom feladatát, a szókeresőt. Nem felejtkeztem el a még olvasni nem tudó ovisokról sem, így a picikkel szavak helyett vallási szimbólumokat kerestünk. A csapatok folyamatosan adták egymásnak a kilincset, hol a templom felől jöttek, hol a kert felől, de volt idő a szusszanásra is, és abban a néhány perc egyedülletben tudtam figyelni kifelé és befelé is. A kápolna

picik ablakából a lourdesi szobornál vidáman éneklőket lestem meg, az ajtón kinézve pedig a patkódobáló és erőpróbáló csapatok küzdelmét láthattam. A feladat teljesítéséért járó színes szalagokat mind kiosztottam a csapatoknak, melyekkel megérdemelten gazdagították a májusfa színes kavalkádját. A májusfán csüngő szalagok sokféleségéhez hasonlóan az ünnep maga is nagyon sokszínű volt. Tartalmas és izgalmas napot élhettünk meg, hiszem a szellemi és lelki töltet mellett a játék és a vidámság is jellemzője volt ennek a napnak. A vetélkedő végeztével megpihentünk, és finom ebédet töltöttünk el együtt a plébániakert hűvösében, ahol paprikás krumpli és meglepetésként óriáspalacsinta várt minket is, nemcsak a gyerekek örömeire. Ezt az ünnepi napot végül egy igazán különleges koncert zárta le, a Hit hangjai koncertsorozat folytatásaként a Makói Városi Vegyeskar által megszólaltatott kórusművek segítettek minket közelebb kerülni a Szentlélekhez. A sok-sok szép emlék legfontosabbja számomra, hogy ezen a pünkösd plébániai napon újra megéreztem a közösséghez tartozás ismerős, de ezen a helyen még új érzését.

PLÉBÁNIAI NAP 2013

mosoly
közösségbarátok
szorakozás
fiúszerebben
papaacs
anyanev
Együtt
vetélkedők
közösen
kurtokalacs
hagymama
adnyeremények
játékok
JÉZUS

2013. május 20. PÜNKÖSD HÉTFŐ - MAKÓ SZENT ISTVÁN TÉR 22.

Juhász Nóra

- Az aug. 20-i templombúcsúra elkészült plébániatemplomunk új korszerű világításrendszerének rekonstrukciója. Minden új fényforrás a helyére került és a kivitelező (Dabis-Vill Kft.) leszerelte a régi csillárokat is, amit a hívek közül sokan csak "csirkekeltező lámpának" csúfoltak. A beruházás eredményeként az új fényforrások takarékos megoldást kínálnak, ráadásul úgy, hogy azok közül csak kevés látható, hiszen a mennyezeti párkány jótékony takarásába vannak. Aki szeretné támogatni a felújítást az megteheti, a templom bejáratánál elhelyezett urnába várjuk a felajánlásokat.
- A nyár folyamán felújításra, újrafestésre került a templom belső csapóajtaja is egy helyi vállalkozó által.
- Hosszú idő után megújult a plébánia irodája: kifestve, új bútorokkal felszerelve, modernebb világítással várja a híveket, segítségre, támaszra szorulókat, érdeklődőket, temetői ügyfeleket szép környezetben. A konyhából pedig leválasztva elkészült az új levéltár.
- Az elkövetkezendő hónapokban kialakításra kerül a plébánián egy emlékszoba, mely bemutatja a templom és lelkészség múltját tárgyi emlékekkel élményszerűbbé téve. A munkát Dr. Orbán Imre, Tóth Zsolt és Szűcs Tamás végzi.
- Az idők során a plébánián értékes, gazdag könyvtár hagyományozódott az utókorra. Időszerű volt ennek a gyűjteménynek a rendszerezése, katalogizálása. Ebben az évben sokan dolgoztak ezen, hogy megvalósuljon. Köszönet minden segítőknek!
- 2013. szeptember 21-ére a bugaci Szt. Mihály napi búcsúra és pásztorünnepre szervezünk csoportot. 2013. október 08. Régiós Máltai zarándoklat lesz Máriaradnára, melyhez csatlakozni lehet. További információ személyesen Dr. Nagyfalusi Máriától kapható, vagy elektronikus úton mmsz.mako@freemail.hu email címről.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak:

Nórándt Pál, Kovács Ágoston Tibor, Bernáth Imre, Siket Lászlóné Inokai Etelka, Bakos Béláné Jáksó Margit, Varga Imréné Balázs Julianna, Tóth Ferencné Füredi Etelka, Bálint Gyula, Frank Oszkárné Zsilko Olga, Gazdag Péterné Török Erzsébet, Nagy Károly, Mezei Lajos, Mihalovits Miklós, Nacsa Józsefné Császi Mária, Holly János Mártonné Kovács Erzsébet, Langó Ferenc, Somlai Sándorné Somlai Iona, Pintér Lászlóné Szabó Katalin, Gazdag Józsefné Szekeres Julianna

Kereszteltek:

Bencze Krisztián, Binecz Brigitta, Binecz Zsolt, Kovács Benedek, Nagy Zorka Katalin, Nagy Zoé Petra, László Zsolt Mihály, Kallós Abel

Felelős kiadó: Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fejlesztő: Brzózka Marek
Fotó: Majoros Márton

A szerkesztőség címe: Szent István Király Plébánia, 6900 Makó, Szent István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
Tel.: 06-20-464-2637